

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/34/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125268697
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2026:6125268697.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Krajinská 2954/32, 921 01 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpený: JUDr. Michal Barnovský, advokát, so sídlom Námestie gen. Štefánika 7, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 53 287 461, v konaní o zaplatenie 6.928,71 eur príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na Okresný súd Banská Bystrica domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 6.928,71 eur s príslušenstvom titulom uzatvorenia úverovej zmluvy č. 7402103311 dňa 17.2.2024, z dôvodu porušenia povinností žalovaným vyplývajúcich z predmetnej zmluvy.

2. Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom sp. zn. 11Up/397/2025 dňa 7.5.2025 návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná podala voči platobnému rozkazu odpor. Namietala nesplnenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch, nedostatočné hodnotenie výdavkovej stránky žalovanej a má za to, že nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Ďalej namietala skutočnosť, že v zosplatnení úveru žalobcom – v listine zo dňa 28.1.2025 absentuje špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru a ani vo výzve zo dňa 23.12.2024, ktorým žalobca upozornil žalovanú ako dlžníka na omeškanie nie je uvedené, s ktorou splátkou sa mala dostať do omeškania. Žiadala, aby súd žalobu zamietol.

3. Žalobca v reakcii na odpor žalovanej uviedol, že posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to interným dokumentom o posúdení bonity spolu s výpisom zo sociálnej poisťovne, správou z registra dlžníkov NRKI pre účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotreb. úver, pričom posúdenie vykonáva interný automatizovaný systém. K neuvedeniu splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní poukázal na to, že tieto úkony boli vykonané po nadobudnutí účinnosti novely Občianskeho zákonníka, t.j. po 1.11.2024, teda má za to, že výzva zo dňa 23.12.2024 bola vyhotovená v súlade s požiadavkami § 53 ods. 9 a 10 Občianskeho zákonníka.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlas s konaním a prejednaním v jeho neprítomnosti a neprítomnosti jeho právneho zástupcu a zároveň učinil krátke

vyjadrenie vo veci. Zotrvál na podanej žalobe a žiadal, aby súd jej v celom rozsahu vyhovel. Z opatrnosti ako podpornú procesnú obranu pre prípad, ak by súd dospel k právnomu záveru o neplatnosti právneho úkonu predčasného zosplatnenia uviedol, že aj tak žalobca má právo na splatné mesačné splátky úveru v sume 240,12 eur, (napr. ku dňu 19.2.2026 je splatných 23. splátok po 240,12 eur, teda suma 5.522,76 eur u ktorej žalovaná uhradila sumu 1.719,- eur) ku dňu vyhlásenia rozsudku. Navyac predmetom konania sú aj dlžné splátky pred zosplatnením v poradí 20.10.20224 v sume 228,12 eur, 20.11.2024 v sume 235,12 eur, 20.12.2024 v sume 216,12 eur a 20.1.2025 v sume 228,12 eur. Právny zástupca žalovanej zotrval na pojednávaní na skutkovej i právnej argumentácii a žiadal žalobu zamietnuť, a to s poukazom na § 11 ods. 2 ZSÚ v spojení s § 7 ods. 1, 19, 20, 21, 23 a 27 ZSÚ. Podporne poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 a rozhodnutia KS Prešov.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:
5. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 17.2.2024 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. 7402103311, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 1.400,- eur, ročnou úrokovou sadzbou 29,90% a RPMN 34,4%. Celková čiastka splatná spotrebiteľom 1.626,74 eur, výška minimálnej mesačnej splátky 3,455% z výšky úverového rámca (48,37 eur). Frekvencia splátok bola dohodnutá mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci. Dodatkom zo dňa 27.2.2024 k úverovej zmluve sa zmluvné strany dohodli na zmene výšky kreditného limitu úverového rámca, a to na sumu 6.950,- eur s minimálnou mesačnou splátkou vo výške 240,12 eur.

6. Dňa 23.12.2024 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá spolu so zaslanou upomienkou predstavuje sumu 720,36 eur. Poučil ju, že ak do 15 dní od doručenia výzvy nezaplatí dlžnú sumu, bude požadovať jednorazové vrátenie celého úveru vrátane úrokov, nákladov a sankcií. Zároveň žalobca predložil potvrdenie o podaní predmetnej výzvy na poštovú prepravu.

7. Dňa 28.1.2025 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie celého úveru v sume 7.866,98 eur do 15 dní od spísania výzvy, zároveň predložil potvrdenie o podaní na poštovú prepravu.

8. Z výpisu čerpania splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná celkovo čerpala sumu 6.919,71 eur a celkovo poukázala žalobcovi splátky vo výške 1.719,- eur.

9. V súvislosti so skúmaním bonity žalobca predložil výpis z automatizovanej úverovej správy, výpis zo sociálnej poisťovne.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

10. Podľa § 51 ods. 1, 2, 3, 4, Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak má spotrebiteľ plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy v splátkach, môže obchodník požadovať vrátenie celého plnenia, ak je spotrebiteľ celkom alebo čiastočne v omeškaní aspoň s tromi splátkami a suma splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, je najmenej vo výške
a) desiatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá najviac na tri roky,
b) piatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako tri roky a najviac na desať rokov, alebo
c) dva a pol percenta poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako desať rokov.

12. Podľa § 53 ods. 10 OZ ak sú splnené podmienky podľa odseku 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, poskytnúť spotrebiteľovi dodatočnú lehotu na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy. Ak spotrebiteľ neuhradí splátky, s ktorými je v omeškaní, v dodatočnej lehote poskytnutej mu obchodníkom, jej uplynutím sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným; ustanovenie § 565 sa nepoužije. Obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, upozorniť spotrebiteľa na následok podľa predchádzajúcej vety a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní.

13. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 7 ods. 1, 2 ZSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

16. Podľa § 7 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky^{17a)} sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

17. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

18. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,^{17a)} posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 7 ods. 20 ZSÚ na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

20. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k právnomu záveru:

24. V civilnom procese platí tzv. prejednacia zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou strán a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Stranám teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá.

25. Žalobca si uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, a preto je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ, ZSÚ a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

26. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZSÚ je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod. Z uvedeného je zrejme, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako

situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domacom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 16/2021, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 9Csp 1/2022, tiež Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp 80/2020).

27. Zo žalobcom predloženého vyjadrenia vyplýva, že skúmal bonitu – schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe posúdenia interného dokumentu a správy zo sociálnej poisťovne. Takéto posúdenie schopnosti splácať je podľa názoru súdu nedostatočné. Bolo povinnosťou veriteľa zohľadniť celkové mesačné výdavky žalovanej a tak vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby tým splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Bolo preto povinnosťou veriteľa skúmať priemerné mesačné výdavky žalovanej na živobytie (nájom, strava, doprava do práce, lieky, telekomunikačné služby a pod.).

28. Súd teda uzatvára, že žalobca pri preverovaní bonity nepostupoval s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z .z., ale naopak, tieto svoje povinnosti porušil, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona prvá veta, t.j., že nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Zosplatenie úveru je teda neplatným právny úkonom bez akýchkoľvek účinkov.

29. Zároveň súd uvádza, že nedošlo k splatnému zosplateniu spotrebiteľského úveru aj z dôvodu, že výzva na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní neobsahovala určenie splátky – splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní. Žalobca poukázal na zmenu podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru s účinnosťou od 01.11.2024. Táto zmena podmienok vyplývajúca zo zmeny znenia ust. § 53 ods. 9 a 10 Občianskeho zákonníka však nič nemení na povinnosti uviesť vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými splátkami je spotrebiteľ v omeškaní. Žalobca vo výzve na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 23.12.2024 tieto splátky neoznačil. Výzva je teda neurčitá, a preto aj neplatná. Aj po zmene právnej úpravy je použiteľná ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, sp. zn. 2Cdo/149/2021 zo dňa 06.09.2021, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 06.06.2024). Uvedenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, je naďalej potrebné na posúdenie splnenia podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (omeškanie s aspoň tromi splátkami), ako aj na posúdenie začiatku plynutia premičacej doby. Neobstojí ani tvrdenie, že ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka neukladá takúto povinnosť. Toto ustanovenie totiž používa slovné spojenie „výzva na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní“, je teda zrejmé, že na jej určitosť je potrebné tieto splátky uviesť, aby bolo jasné, na vrátenie ktorých splátok sa vyzýva.

30. Súd vzhľadom na záver o neplatnosti predčasného zosplatenia úveru konštatuje, že pokiaľ sa žalobca domáhal celého nároku zo zmluvy, takáto žaloba bola podaná predčasne, keďže nemôže prekročiť rámec žalobcom vymedzeného petitu a priznať mu plnenie z iného skutkového základu (nárok na zaplatenie jednotlivých splatných splátok), než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu (nárok na plnenie zo zosplateného úveru), keďže uvedeným spôsobom by došlo k porušeniu zásady „ne ultra petitum“.

31. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmieť ísť nad rámec petitu tzv. zásada „ne ultra petitum“, sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu) a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby (viď § 132 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok upravuje aj výnimku, keď súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, avšak musí ísť o prípad, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami (čo však vzhľadom na spotrebiteľský charakter prejednávanej veci nebol posudzovaný prípad). Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna

kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby (uznesenie NS SR z 27.07.2011, sp. zn. 4MCdo 15/2010). Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, ktoré prešlo aj kontrolou ústavnosti, keď Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 528/2024 zo dňa 02.10.2024 ústavnú sťažnosť proti uzneseniu NS SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 odmietol. Keďže súd nemôže rozhodnúť o inom nároku, ako bol uplatnený v žalobe a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru považuje za neplatné, žalobu v celom rozsahu zamietol.

32. Žalobca dňa 18.2.2026 o 15,23 hod. doručil súdu podanie, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 19.2.2026, zároveň učinil vyjadrenie vo veci, v ktorom uviedol, že ak by súd dospel k záveru o neplatnosti právneho úkonu predčasného zosplatenia má nárok na splatné mesačné splátky úveru v sume 240,12 eur – viď bod 4 tohto rozsudku. Súd na predmetnú argumentáciu žalobcu neprihliadol poukazujúc na ust. § 153 CSP, v zmysle ktorého strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Žalovaný už v odpore voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Up/397/2025 zo dňa 7.5.2025 namietal neplatné zosplatenie úveru. Žalobca však na túto argumentáciu zareagoval procesnou obranou až deň pred nariadeným termínom pojednávania a preto súd využil sudcovskú koncentráciu konania a na predmetné podanie žalobcu neprihliadol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

33. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Vzhľadom na to, že v danom prípade bola v konaní plne úspešná žalovaná, súd jej priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.